

[Strøm.]

Møde og indstiller enstemmigt, at det høje Folketing godkender Carl Marius Julin som Medlem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af C. M. Julin som Medlem af Folketinget vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Afgift af Konsum-Is.

Valgt blev: *Himmelstrup, Jens Chr. Christensen, Hauch, Edvard Sørensen, Aage Fogh, Poul Hansen (Slagelse), V. Buhl, H. C. Hansen, Bollerup Madsen, Gustav Pedersen, Aksel Møller, Rytter, Gyldenslette, Svend Nielsen og Fuglsang.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forhøjelse af Totalisatorafgiften.

Valgt blev: *Jensen-Brobj, Heick, Thisted Knudsen, Axel Kristensen, Johs. Christiansen, Bollerup Madsen, H. C. Hansen, Poul Hansen (Slagelse), Holger Larsen (Odense A.), Gustav Pedersen, Aksel Møller, Rytter, Gyldenslette, Svend Nielsen og Fuglsang.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Forhandlingen genoptoges.

Erik Appel: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning om Grønland. Der har været en Del Kritik fremme over Forholdene paa Grønland, og vi maa i Spænding afvente, hvad Direktøren for Grønlands

Styrelse har at sige dertil, men jeg mener mig berettiget til allerede nu at gøre opmærksom paa, at der sikkert paa folkeligt Arbejdsomraade bør gribes ind paa en ny Maade over for den grønlandske Befolkning. Det faldt mig stærkt for Brystet i Sommer ved Mødet paa Liselund ved Slagelse at høre en grønlandsk Præst fortælle om sit Hjemlands Vilkaar og om den manglende Forstaaelse hernede. Han nævnte til Beskæmmelse for alle Tilhørerne, at den grønlandske Befolkning havde følt sig stærkt berørt af Danmarks Besættelse og var fyldt med uklare Forestillinger om det danske Folks Nød og Ulykke; man bad for Danmark deroppe, der blev sat en Indsamling i Gang, og Pengene blev sendt herved med Bøn om ikke at forsmaa Gaven.

Jeg maa derfor mene, at Spørgsmaalet om Grønlands Styrelse ogsaa med Hensyn til det rent folkelige Arbejde trænger til en Belysning.

Dernæst har jeg nogle Ord at sige om Pastoralseminariet. Ved Pastoralseminariets Nyordning for et Par Aar siden skete der betydelige Fremskridt, idet der blev givet denne Institution Mulighed for at komme ud af det Dødvande, hvori den længe havde befundet sig; men der blev siddende for meget af den tidligere teoretisk-videnskabelige Oplæring, og der blev indsat for lidt af den praktisk-folkelige Uddannelse; Forstanderens Initiativ blev hemmet af for mange Baand. Alligevel har Forstanderen, Provst Høgsbro, vist paaskønnelsesværdigt Initiativ i Retning af at føre de nybakte teologiske Kandidater i Forbindelse med det pulserende Folkeliv, i hvis Tjeneste de alle skal staa. Det er f. Eks. sket ved Rejser til Nordslesvig for at give Kandidaterne et Indblik i Folkelivet dernede med dets særegne Brydning mellem danske og tyske Sindelagskredse. Det er en Overvejelse værd, om saadanne Fællesrejser ikke burde udvides til i kirkelig Henseende særprægede Menighedskredse. Orienteringen maa i hvert Tilfælde ske gennem lige saa aabenhjertige Samtaler som de, der førtes i Nordslesvig. Men til saadanne Rejser maa der tilskydes Midler, fordi de økonomisk udmærkede Kandidater ikke kan magte den Forlængelse af deres Studietid, som Nyordningen af Pastoralseminariet har paaført dem.